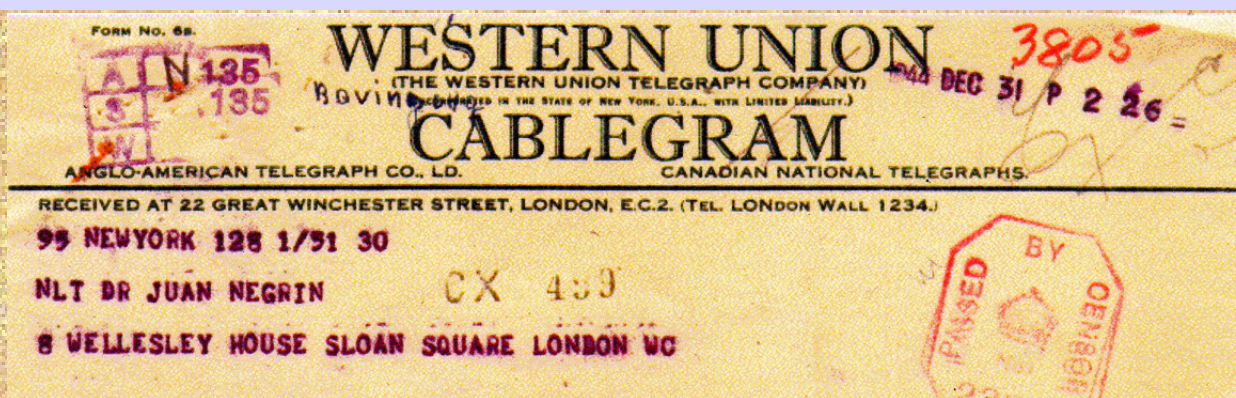

VITALICIS

Proposta parlamentària catalana per anular les pensions vitalícies

Sempre hem sabut que hi ha polítics vitalicis, ara descobrim que també hi ha pensions vitalícies pels polítics... o gairebé. Ja no cal parlar dels Ex Presidents de la

Generalitat que segueixen cobrant una nòmina considerable apart de despatx i cotxe, parlem d'altres càrrecs relativament modestos i que entre primes, jubilacions anticipades i donacions de gràcia per la feina feta, s'enduen un dineral. Pel que sigui, el PSC vol retirar les prebendes als Ex Presidents, home posats a posar-hi, perquè no s'hi posen bé del tot i elimina aquesta ofensa als jubilats de debò, vull dir, als que han treballat. Innecessari augmentar la vergonya parlamentària.

UNA BONA PROFESSIÓ

L'Exercit present al Saló de l'Ensenyament

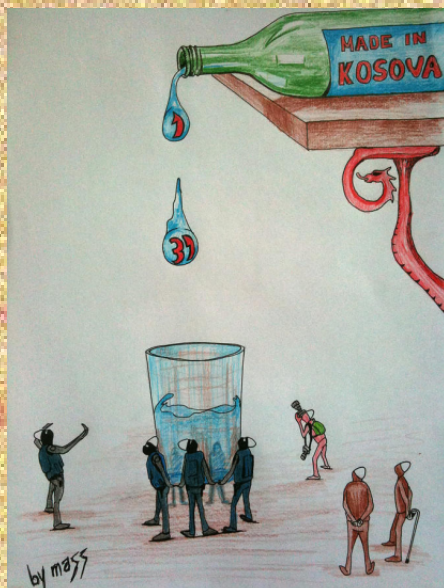
I clar que sí. Si els nens passen el dia matant monstres amb una maquineta

que els papes els hi compren el dia del bateig, per què després, a l'hora de buscar-se un futur no han de trobar-se amb l'exercit? Els pugen als camions, a les motos amb sirena, els arrossequen per sota uns filferros. No hi ha professió que pugui oferir tantes coses als nens. Per descomptat la Caixa no. Mata diferent. D'altra banda, cap professió et dona medalles per fer-te gran. Com a molt un rellotge.

S'HA ACABAT EL RIDÍCUL DEL GOVERN ESPANYOL

Per fi els kosovars dispensats de visat per poder entrar a Espanya

Hem vist partits de futbol en que la selecció Kosovar era un maldecap a l'hora de parlar d'ells per part dels periodistes. Espanya nega l'existència de Kosovo per por a que un dia la UE pugui reconèixer l'existència d'un estat català independent.

Prensa, govern, i altres administracions seguiran fent el ritual de negar la seva existència malgrat haver estat reconegut per una gran majoria de països. En tot cas els kosovars podran entrar a Espanya sense l'obligació, il·legal, d'haver de sol·licitar el visat. Hole! Temps al temps perquè el "gobierno" perdi la por, reconegui l'estat Kosovar, i segueixi negant els drets de Catalunya.

VEUS ROSES

L'escolania de Montserrat accepta noies

El que faltava. És veritat que l'escolania minva com minva la comunitat de monjos. Aviat el Virolai el cantaran a duo però per un Virolai de més o de menys, o per una actuació al palau de la Música, jo no me la jugaria. Tots sabem com van les coses dins de les institucions religioses i si aquestes estan

emmurallades en un Monestir, pitjor que pitjor. És posar llenya al foc. Les escolanies han passat de moda. Fins i tot els nens aquells de Viena es dediquen a la cervesa de tal manera que tots són baixos. Com està el món amb quatre veus blanques, un convent va que xuta, no cal posar-hi nenes. Seran més, és clar, potser masses més si comencen a procrear, però sincerament no s'ho val. Les nenes que es dediquin a lo seu, a fer carreres científiques.

FRACÀS DE LA REFORMA DE LA LLEI MORDASSA

Sigui pels uns, ara pels altres, seguim amb la mateixa merda

El PSOE, PePeros i altres dretes no volien canviar la llei sinó simular que la canviaven sense canviar res. És allò etern de "atado y bien atados". No ens hen podem alegrar però entenem que per una vegada ERC i Bildu han actuat adequadament rebutjant la reforma. Tant al País Basc com a Catalunya les repressions de tota índole, policials i judicials, no s'aturen i cada any hi ha centenars de noves víctimes que queden atrapades en la teranyina d'una llei abjecta.

I a més a més aquesta llei potencia les tortures a repetició a les comissaries, les violències policials impunes. Sembla ser que la policia ha fet una festassa.

La "Ley Mordaza" se llena de Orgullo y Satisfacción

YA ESTÁN AQUÍ LAS
**LEYES
MORDAZA**
NÚMERO 11 · AÑO II · JULIO 2015

AMB URANI NO S'HI JUGA

La ONU va tremolar de neguit però ja s'ha tranquil·litzat

A Líbia les coses les fan a la seva manera i els militars encara més. És així com 2,5 tones d'urani sense processar van desaparèixer d'un magatzem. A la ONU van tocar a sometent i enviar els especialistes en materials nuclears.

L'ombra perillosa dels terrorismes atòmic ballava dins els seus cervells. Fins que va tornar un general que havia anat una setmana a la pesca i els va dir que només l'havien traslladat de lloc. De fet estava en un altre magatzem a uns 8 Km de l'anterior. Glòria a l'exèrcit oriental de Líbia que així va posar a prova la seva eficàcia.

